

Sunday, April 27, 2008

Rädsla eller kärlek?

av Leif Erlingsson
2008-04-27

(Du som normalt enbart får nyheter från DN, SvD, SVT, SR o.s.v. uppmanas börja här: "Vad massmedia kanske låter oss få veta om 30 år om attackerna den 11 september 2001".)

År 2005 läste jag filosofiprofessor John McMurtry om etik och politik som tjänar livet, snarare än illusoriska värden. Jag startade life.lege.net... så vi kan diskutera hur vi ska kunna skapa en bättre värld ... vägen dit går genom idogt medvetandegörande av vår omgivning. ... Jag inbjuder särskilt politiker och massmediefolk att debattera... I juli 2005 inspirerade McMurtry mig till bloggtemat Intelligentsians blockering, om vad det är för slags blindhet/förnekelse som gör att vi försvarar illusoriska värden gentemot sådana verkliga värden som riskerar förstöra illusionerna. En klok man sa till mig att illusionerna är mer konkreta och enklare att förstå, medan verkligheten är mer svårfångad. Och att detta är orsaken att så många människor bekämpar verkligheten, när denna hotar favoritillusionerna. T.ex. hotar 'fri energi' vår illusoriska pengaekonomi. Det verkliga värdet hotar illusionen, och 'måste' därför förstöras. Hursomhelst har jag på de här tre åren kommit fram till att den stora frågan här i livet är rädsla eller kärlek. Att alla betydelsefulla val är konsekvenser av dessa två. För något år sedan, då jag redan insett detta, fann jag faktiskt en engelskspråkig webbsite som exakt handlar om detta: [Fear or Love.com](http://FearorLove.com), alltså "rädsla eller kärlek".

Mitt eget val är "kärlek".

Det förpliktigar förstås. Mitt tidiga engagemang kommer ur en tidig moralisk upprördhet över det jag i skolan fick veta att nazisterna gjorde mot judarna, under andra världskriget. Jag lovade mig själv redan som barn att jag i mitt liv skulle göra vad jag kunde för att detta aldrig skulle upprepas. När jag som vuxen finner att sionisterna, dessa judiska rasister, är lika skyldiga som nazisterna, då har jag därför inget annat val än att reagera.

Detta val förpliktigar även att söka förstå vad som verkligen pågår, för att inte av oförstånd ge stöd till fel sida. Det förpliktigar alltså att riva illusionerna. Hela den Islamiska/muslimska terrorismen är t.ex. skapad av oss här i väst - det är vår skapelse - och med hjälp av denna radikaliserar vi en del element hos 'den andre', så vi har någon att projicera vår rädsla på. Men sann kärlek bortdriver rädslan, så har vi kärlek, då behöver vi inte någon ond fiende. Då kan vi sluta projicera. :) Tyvärr hade jag låtit mig fångas i religiösa illusioner hösten 1988. Våren 2004 hade jag åter befriat mig från dessa. Att detta lyckades måste jag faktiskt tacka religionens ledare för. De skapade nämligen den omöjliga paradox inom grupptänkandet, som för mig öppnade en liten glipa att öppet ta emot vetande trots att trossatserna stod ivägen. Detta är normalt inte möjligt för den som är medlem av ett grupptänkande, då informationer och källor som inte är kompatibla med grupptänkandet a priori saknar trovärdighet. (Utmärkt artikel på engelska av Neil Kramer om att trossatser står ivägen för att bara öppet ta emot vetande: "What Lies Beneath: Is Belief A Big Con?" [Tack "ibeoDesign" på "Kärlekens Cirkel" för länken.]

I går hittade jag en blogg som faktiskt heter vad jag antagligen själva skulle ha valt som bloggnamn, om jag börjat blogga i dag, "yeslove". Jag skrev så här i en kommentar där, "Jag vill även gratulera till det utmärkta namnet på din blogg, "yeslove". Det är summeringen av mina egna slutsatser: Kärlek eller rädsla, där jag sagt ja till kärlek; "Yes Love". Hade jag själv börjat blogga i dag, hade det kanske varit det namn jag valt. :) Rädsla är förstås inte obefogad. Förenta Staterna har CIA/Al Qaeda för att skapa terror mot den egna civilbefolkningen. Storbritannien har MI-6, som är kända för att ha genomfört falska IRA-auktioner, och vars angrepp mot Londons tunnelbana och en buss den 7 juli 2005 är väldokumenterade. Dokumentären "7/7 Ripple Effect" presenterar en mängd för flertalet okända omständigheter och visar ett sannolikt scenario över vad som troligen hände, medan organisationer som J7: The July 7th Truth Campaign fokuserar på att dekonstruera den officiella mörkläggningen. Tre veckor efter 7 juli 2005-attacken i London berättade terroristexperten och tidigare federala åklagaren John Loftus i en TV-intervju att den misstänkte huvudmannen bakom dåden arbetade åt den Brittiska säkerhetstjänsten, MI-6. ("Haroon Ashid Aswat is an MI6 double agent" <http://www.youtube.com/watch?v=MoxPY3H5EqA> - artikel på svenska: <http://yeslove.happysoft.com/2007/11/10/mi6-och-demokratins-dodgravare/>)

MI-6 ansvarade vad jag förstår för Olof Palmes säkerhet när denne blev mördad. Göran Persson oroade sig för att bli mördad under den senaste valrörelsen. SÄPO-chefen Klas Bergenstrand avled oväntat sedan han gått ut i pressen och kritiserat Tomas Bodströms övervakningspolitik. (Tack, YesLove!) Det är förståeligt att svenska politiker och mediefolk är rädda. Det är förståeligt att de prioriterar personlig säkerhet, framför sanningen. Om vi inte alla försvarar sanningen,

då blir vi sittande med de politiker och mediefolk som är lika rädda som vi andra. För de få modiga går snabbt åt, om de lämnas åt sitt öde. Som Kjell Alinge skrev på en mailinglista för ett par år sedan, "Se upp med dom som tror sig veta sämre - hukandets horder". I en epost-intervju [PDF] för snart ett år sedan skrev jag: "Jag tror inte orsakerna till massmedias medlöperi och feghet är riktigt så enkelt som hierarkisk struktur och ägarskap. I Storbritannien och i en del andra länder i Europa är journalister betydligt mindre muslika än i t.ex. Sverige. Jag talade med en man som när han tipsade en arrogant svensk journalist om en riktigt het sak, fick kommentaren att om han fortsatte gräva i det där skulle han gå en tidig död till mötes. Istället för att journalisten alltså kunde ha blivit intresserad. Vad beror sådan bekvämlighet och ovilja att vara besvärlig på? I november 1984 försvann den grävande Rapportjournalisten Cats Falck, och hittades senare med sin väninna Lena Gräns i Hammarbykanalen. I februari 1986 mördades Olof Palme, Sveriges statschef.

Det har även skett ett antal andra förmodligen politiska mord i Sverige. Dessa mord har antagligen fungerat som en våt filt på tidigare ganska naiva svenskars vilja att gräva i sådant som stinker. Man har förstått att det kan vara farligt, utan att man har förstått riktigt hur farligt det är att inte avslöja det som ligger och ruttar under fasaden. "Det finns inget farligare än rädsla. Detta är paradoxen. Låter vi rädslan styra våra val, då blir konsekvenserna de värsta tänkbara. En annan klok person sa till mig att världen är perfekt. För den speglar tillbaka på oss vad vi behöver för att bli mer medvetna. Ju mer envist vi förnekar det världen försöker få oss att se, desto tydligare blir konsekvenserna, så att vi ska tvingas vakna....

Mediefolk och politiker vågar inte, om inte du och jag vågar. Prioriterar du alltid din personliga egennytt, då gör de likadant. Men prioriterar du att riva illusioner och lögn, om 1000-tals svenska bloggar skriver sanningen, om 100-tals landsortstidningar skriver sanningen, om 10-tals lokalradiostationer sänder sanningen, då vågar även riksmediefolk och politiker säga sanningen. Oavsett CIA/al Qaeda, MI-6, AIPAC, Ziocons, Mossad och allt vad de heter. Och oavsett alla lokala konstaplar och pultroner, som tror att makten gillar och respekterar dem.

Leif Erlingsson
2008-04-27

Läs kommentarer här.

UTSKRIFTSVÄNLIG VERSION PDF "printout"

Andra bloggar om: John McMurtry, Value Wars, Life Economy, New World Order, NWO, rädsla eller kärlek, rädsla, kärlek, etik, politik, verkliga värden, illusioniska värden, projicerad rädsla, grupptänkande, CIA, al Qaeda, MI-6, Mossad, AIPAC, Ziocons, 7 juli 2005, John Loftus, Haroon Ashid Aswat, Olof Palme, Göran Persson, Klas Bergenstrand, Tomas Bodström, Kjell Alinge, hukandets horder, massmedia, Cats Falck, Lena Gräns, bloggar, landsortstidningar, lokalradiostationer, sanningen, lögnen, verkligheten, Leif Erlingsson

Inlagd av Leif Erlingsson i Media, Värderingar, Förnekelse, Hyckleri, Verkligheten, Propaganda, Gemensam berättelse / myt, Sociala fantasisystem, Manipulation, Andligt uppvaknande, Global rättvisa, Krigspropaganda, Absurditeter gör ohyggligheter, Personlig integritet, Intelligentsian, Surrealistisk verklighet, Indoktrinering & hjärntvätt, Egofreni, Fri Energi kl 21:08

Wednesday, January 24, 2007

Stamideologi

av Leif Erlingsson
2007-01-24

Om man jämför olika ytligt att döma motstående gruppers agendor med varandra upptäcker man att de alla har SAMMA agenda: Uppdelning av mänskligheten i mindre grupper/stammar. Som t.ex. Nationalsocialistisk front, som enligt Aftonbladet, i en artikel om att de hånar handikappade, "vill bland annat ha undervisning i rasbiologi och rashygien och sänkt skatt och lönetillägg för barnrika och genetiskt friska familjer." Notera noggsamt "genetiskt friska familjer". Detta är samma mål som zionismens, som även den går ut på att inte blanda genetiskt riktiga (=judiska) familjer med andra (=goyim). Gilad Atzmon skriver mycket bra om detta i "One Hundred Years of Jewish Solitude". Han visar där att zionism är judisk stampolitik, isolationism och supremasism (som Nazism). Och han visar på att själva MOTIVET för att skapa zionismen just var för att INTE judar skulle assimileras och bli som andra människor. Zionism både är och inte är judendom, skriver han. Å ena sidan är det en dynamisk fortsättning av judendom. Å andra sidan är zionismen en fiende till judendomen. Att det senare är fallet visas lätt med t.ex. Lenni Brenners "51 Documents: Zionist Collaboration With the Nazis", som genom befintliga historiska dokument visar det zionistiska förräderiet mot judarna.

Det sker överhuvudtaget en denationalisering till stamliknande grupper som hetsar eller hetsas mot varandra, och därmed lättare kan manipuleras och utplundras. Starka nationalstater slås sönder till 'öppna samhällen', där kapitalet fritt får härja - civilisationens sönderfall. (Leta upp begreppet "egofreni" i mitt förra blogginlägg för den idémässiga 'moral'-grunden till detta.) När jag inser detta, förstår jag mycket bättre min tidigare 'stams' förkärlek för nyliberalism och zionism. Den 'stam' jag tänker på är mormonismen, som likt zionismen såsom Gilad Atzmon med flera beskriver den, är en stamideologi där den första lojaliteten går till den egna 'stammen' - mormoner över hela världen - och den andra till fosterland. Det jag läst om zionismen som ett globalt informellt nätverk där alla i första hand ser till 'de egna' - judarna, det gäller i lika hög grad mormonismen och mormoner. Även där är det fråga om en global nätverksoperation där första prioritet är 'de egna' - mormonerna. Alltså 'den egna stammen'. Mormoner, zionister, nazister och många andra -ister har alla samma grundideologi. 'Vi och dom'. Och de som hejar på är så kallade globalister - vars mål är krossandet av all civilisation och alla fasta normer och värderingar, för maximal utsugning och utnyttjande av splittrade 'stam'-grupper.

Gilad Atzmon citerar i "One Hundred Years of Jewish Solitude" Max Nordau, från dennes tal vid den första zionistiska kongressen, den 29 augusti 1897. Redan där förstår zionismen vem deras mest formidabla fiende är: idealisten med hemlig sanningstörst eller med ett brännande samvete. Även här känner jag för övrigt igen min gamla stam. 'Det rätta' i den senare, om man insett att ledarna har fel, är att undertrycka denna insikt och lyda ändå, om det så är i strid med samvete, förnuft och sanning, för att lydnad till mormonkyrkans ledare ska vara det enda sättet att få frälsning. Personer med brännande samveten har svårt med detta, så jag måste ge zionismens grundare poäng för djup insikt om att man inte kan kombinera samvetsömhet och idealism med stamideologi. De två utesluter varandra. Antingen prioriterar man grundläggande civilisationsvärden, för mänskligheten - idealism - eller så prioriterar man sin egen grupp, stam, etc, oavsett om man därvid behöver 'gå över lik'.

Det är tydligt - se dig om i världen - vilka som går över lik, eller är beredda att göra det. Det är alla de som prioriterar stamideologi. Zionism, Nykonservatism, 'Globalism' (fnuttat, för global samverkan är mycket viktig, men ordet är Orwellska för global utsugning), radikal Islamism, o.s.v.. Det är inte många som modigt vågar skriva riktigt om hur långt dessa stamideologer är beredda att gå, för att genomföra sin agenda. En är dock Christopher Bollyn, som jag förut länkat till. I "9/11 -- Who Put Thermate in the World Trade Center?" skriver han t.ex. om nya uppgifter, från en IT-anställd i World Trade Center-tornen som träffades den 11 september 2001, angående anmärkningsvärda omständigheter i just de av flygplanen träffade våningsplanen, #1 på 95:e våningen av det norra tornet och #2 på den 81:a våningen av det södra tornet, som kanske kan förklara både hur planen kunde göra så stor skada och varför byggnadernas sönderfall startade just på dessa våningar. I andra artiklar skriver han om zionismens inflytande i USA, ex. i "Son of a Zionist Terrorist" om en son till en zionistisk terrorist i den amerikanska kongressen. (Angående varför det är viktigt att förklara hur det kom sig att tornen rasade just där de träffades, läs detta blogginlägg och länkarna ut från detsamma. Om det inte var flygplanen som orsakade rasen så måste man nämligen kunna förklara att rasen startade där de träffade. Då måste man troliggöra hur man kunde bestämma exakt VAR planen skulle träffa redan på förhand.)

Att jag fokuserar på just den zionistiska stammen är förstås för att det är den som har den mest framgångsrika strategin, och för att det verkar vara den som det går bäst för i detta 'dödsrace'. Men givetvis är det inte ett dugg bättre med de

nazistiska, radikala islamiska, mormonska eller några andra stamideologier. Alla arbetar de för uppsplittring av mänskligheten i 'vi och dom'. Hur vänder vi detta, när så många vill dela sig i smågrupper? Det finns civilisatoriska värden. Har vi tappat tron på dessa grundläggande värden? Varför? Trodde vi att vi redan var civiliserade, så att vi inte ständigt behövde arbeta på mänsklighetens civilisering? Oavsett, så måste de olika stamideologierna DELEGITIMERAS. Som Gilad Atzmon skriver, zionismen (och de andra också!) är ett globalt nätverk utan huvud (Hydra, någon?), det är en ande, och ande kan ej besegras. Men den kan avslöjas. De onda andarna kan avslöjas, och när vi ser dem i ljuset, då kan vi också delegitimera dem. Och väl delegitimerade kan t.ex. inte zionismens onda ande ostraffat fortsätta sitt antisemitiska folkmord på arabiska semiter. Samma gäller de andra stamideologierna, där nazismen redan är delegitimerad.

Se även min artikel "Rädda Semiterna och oss själva", på samma tema!

Angående det svenska 'debattklimatet' i ämnet rekommenderas dessa två: "Stoppa judehatet!" samt "Refuserat".

I Sverige är ämnet ännu tabu, men internationellt växer debatten sig allt starkare. Få se om den kan bryta in i Sverige också... En bok att rekommendera som en primer för den som inte vet något om vad det handlar om kan vara ex. president Jimmy Carters "Palestine: Peace Not Apartheid".

Leif Erlingsson
2007-01-24

PS: Det är väl så självklart att det inte behöver sägas: Nynazismen - och även en gång nazismen - tjänar zionismens agenda som hand i handske, inget enar en stamgrupp bättre än en yttre fiende. De ungdomar som verkar i dessa grupper är zionismens nyttiga idioter, gissa varför de trots allt får uppmärksamhet i media...

UTSKRIFTSVÄNLIG VERSION

Andra bloggar om: stamideologi, konspirationsteorier, egofreni, egoism, nyliberalism, ideologier, Gilad Atzmon, zionism, sionism, nazism, judendom, denationalisering, kapitalet, mormonism, globalism, civilisation, Max Nordau, idealism, samvete, 911, 11 september, WTC, Christopher Bollyn, hydra

Inlagd av Leif Erlingsson i 911 eller 11 september, Israel, Ideologin, WTC, Politik, Palestina, Nazism, Egofreni, Mormonism, Nyliberalism, Zionism kl 17:22

Sunday, January 21. 2007

Censurens megafoner

av Leif Erlingsson
2007-01-21

Istället för attitydundersökningar skulle man helt enkelt kunna intervjua den allmänna opinionen i olika frågor. Det finns i Sverige ett litet fåtal personer, som utgör den allmänna opinionen inom sina respektive ämnesområden. Det vill säga, när den allmänna opinionen ska skapas så får dessa "den allmänna opinionen" - personer uttala sig, och så är saken biff. Som ett exempel så heter den allmänna konspirationsteori-opinionen Erik Åsard. Han säger hur det ska vara om 11 september attackerna, och så är det. Andra täcker andra frågor.

Yttrandefriheten ger paradoxalt nog censurens megafoner rätt att "bullshita" oss, utan att behöva deklarerat att de gör så, utan att ta ansvar för konsekvenserna. Media har benämningmakten, att ge saker namn, men inget ansvar. De kan styra regering och opinion. "Alla 267 tidningsredaktörer som arbetar i Rupert Murdochs pressimperium stödde Irakkriget. Varenda en av dem gav sitt stöd till kriget. Detta är vad som kallas mångfald." (Johan Ehrenberg citerar vad författaren Tariq Ali sa inför en samling journalister på Indiens pressklubb i Delhi på temat medias frihet och "den nya informationsordningen", i Dagens ETC Ehrenberg, Dagens ETC #11 2006, fredagen den 17 mars 2006, s. 19.)

"Bullshitandets" funktion är att vi inte ska känna ansvar. Att vi ska glömma bort "den västerländska humanism och/eller kristna tro där människovärde står högre i kurs än krigsindustrins aktier". Som inför det systematiska utrotandet av intellektuella i Irak. (Stöd Iraks akademiker och intellektuella [PDF], underteckna uppropet.) Eller inför att 40% av Iraks medelklass nu rapporteras ha flytt landet. Eller inför att enligt FN omkring 84 procent av Iraks institutioner för högre utbildning redan bränts, plundrats eller förstörts. Eller inför det irakiska inrikesministeriets dödspatruller, som t.ex. Human Rights Watch rapporterat om, vilket även Amnesty International länkat till på sin webbplats. Ett ministerium Sverige ger utbildning åt i Jordanien. Detta talas om på vart och vartannat antikrigsmöte jag varit på. Insikt om att om inte USA lämnar Irak väldigt snart så finns det snart inga kvar som KAN administrera landet. För till skillnad mot vad pladdrarna säger så var irakierna väldigt bra på detta, levnadsstandarden var hög relativt grannländerna, innan USA (=världssamfundet) satte landet på svältkur. Men till och med när vi mördade en halv till en miljon irakier genom denna svältkur, vilket sades "vara värt det" (av Madeleine Albright), var förhållandena bättre än nu, med USA på plats.

Bushs sjukdom är vår egen

Paul Levy skriver att, i min översättning, "Vi kan se Bush och hela hans administration (Cheney, Rumsfeld, Rice, Wolfowitz, etc), såväl som det företagsmilitärindustriella komplexet som de är medberoende med, media som de kontrollerar, väljarna som stöder dem, och till och med oss själva, som sammankopplade delar av ett helt system, eller av ett 'fält'. Istället för att relatera till någon enskild del av detta fält som vore det en isolerad företeelse, så är det viktigt att tänka sig hela det samberoende fältet som det medium genom vilket elakartad egofreni manifesterar och utbreder sig själv. Elakartad egofreni (på engelska malignant egophrenia; ME) är ett fält-fenomen, och behöver förstås som ett sådant. Bushs sjukdom är vår egen." Han skriver även, åter i min översättning, "Genuin medkänsla såsom aktivism

Epidemin av elakartad egofreni sker precis framför våra ögon. Den är uppenbar för envar med ögon att se med. Om vi inte tittar på det som sker, om vi vänder bort blicken, ignorerar det, och engagerar oss i strid med det, så ljuger vi för oss själva. Då är vi i maskopi med, och utan att förstå det föder vi sjukdomen. Att vi ser bort är en form av blindhet. Att vi ser bort är en form av okunnighet. Att vi ser bort, att vi krymper, är själva sjukdomen. Vår resulterande självbelåtenhet och passivitet är i själva verket ett uttryck för vår brist på medkänsla. För att citera pastor Martin Luther King Jr. 'Den som passivt accepterar det onda [tillåter det att ske] är lika mycket inblandad i det som den som utför det.' Den filosofiska idégrunden bakom 'sparka på den som ligger' och 'sköt dig själv och skit i andra'

Under åren har jag regelbundet i nätforum stött på välartikulerade debattörer som förläst sig på Objektivismens läror om sköt dig själv och skit i andra, eller 'sparka på den som ligger och skit i att bry oss om någon annan än oss själva', Halleluja! Detta är alltså min summering av Ayn Rands filosofi, som tycks utgöra den filosofiska grunden för den så kallade nyliberalismen (=nykolonialismen). En den ultimata själviskhetens ideologi, som konsekvent genomförd med naturnödvändighet leder till mänsklighetens undergång.

Fortfarande finns det svenskar som inte fullt ut stöder en sådan den yttersta själviskhetens ideologi, varför dess tillskyndare måste 'hjälpa oss' att flytta 'fram' våra 'mentala gränser'. Mikael Odenberg skrev i SvD 15/1 2006 om

förmåga som kan användas över alla gränser, även mentala. Man har väl fortfarande vissa problem med att behöva framställa krigsäventyr såsom freds:do, men med lite invänjning så blir väl svenska folket med på noterna, kantänka?! Sverige värvar nu yrkessoldater till den av Sverige ledda EU-styrkan Nordic Battlegroup, som ska kunna rycka in varhelst krigsherrarna behöver den - alltså mot andra folk, som inte godvilligt lägger sig platt inför det företagsmilitärindustriella komplexets önskemål. Jag kan varmt förstå frustrationen hos dem som måste förstå sig med floskler om "fredsinsatser", när detta får dem att framstå som babblande imbeciller. Så mycket trevligare det måste vara att få kalla krig för krig, o.s.v.!

Sverige har numera massor av lönsamma samarbeten och samköp av vapen med USA, och vårt försvar lånar ut vapensystem för användning i krig. Via mailinglista läste jag en Ledare i Proletären 16 januari 2007, där det meddelades att "På Folk och försvars pågående rikskonferens i Sälen talade sig Marcus Wallenberg varm för fortsatta och utökade försvarsbeställningar. Av naturliga skäl. Wallenbergarna är fortfarande storägare i Saab AB, som gärna ser den svenska krigsmakten som sk referenskund. Vilket betyder att de svenska skattebetalarna skall betala krigsindustrins utprovning av nya vapensystem innan de skickas på export."D.v.s., vårt land har blivit stormakternas vapensmedja. I samma ledare fick vi även veta att "Bofors ägs från USA, liksom Hägglunds. Kockums har tyska ägare (det ökända ThyssenKrupp) och i Saab AB har brittiska BAE System gått in som storägare. Den svenska försvarsindustrin är amerikansk, brittisk och tysk."Thyssen, ja. Där har vi kopplingarna till farfar Prescott Bush och familjen Bushs samröre med Hitler.... Som dock stoppades, men INTE av marknadskrafterna.

För svenskar och världsmedborgare som inte redan dukat under för epidemin av elakartad egofreni så finns det ett stort behov av att övervaka de smittades förehavanden. Etablerade slutna underrättelsetjänster har misslyckats. Politiker har misslyckats. Alla har de dukat under för det "sociala fantasisystem" de ingår i - det med R D Laings ord i "Self and Others" från 1961 beskrivna system där systemets medlemmar stöder varandra i en verklighetssyn som inte behöver delas av dem utanför systemet, eller stämma med fakta. Den officiella kulturen/verkligheten/sanningen - det vill säga det som så att säga 'lyfts upp på bordet' - ligger mycket långt från den så att säga faktuelle verkligheten. Någon slags Global Open Citizens Intelligence Agency (GOCIA) behövs, där världsmedborgarna övervakar de så kallade experter och ledare som försöker leda in oss i sin egen sjuka verklighetssyn, och hela tiden kräva en mer frisk och sund d:o, enligt mänskliga värderingar. Rent tekniskt kan Internet sägas vara denna Global Open Citizens Intelligence Agency (GOCIA), det behöver bara väckas större medvetenhet om hur avgörande funktionen är för mänsklighetens överlevnad, och större ansträngningar mobiliseras att försvara denna globala öppna medborgarnas underrättelsetjänst mot den yttersta självskhetens ideologi, som inte kan tåla oegennyttigt internationellt samarbete eller medborgares motstånd mot att bli helt utsugna av egofrenins ekonomiska system. Expertbluffen är att de stängda underrättelsetjänsterna har någon förmåga Internet inte har. Det har de ej. De har kanske enstaka informationer som inte finns publikt och terabyte data, men de har inte analysförmågan av hela Internets samlade krafter, de har inte samma djupa kunskap - information/data är inte kunskap. Så, låt folket sköta vaktposteriet! Det ger hög kunskapskvalitet. Bra analyser. Verklig kunskap, till skillnad från terabyte data. Visst, det skrivs AI-program för att se mönster i data. Men detta är fortfarande på nivån vem som har kontakt med vem - överhetens verktyg att hålla oss medmänniskor i schack, inte friska vanliga människors verktyg att genom att studera verkligheten på många olika plan få en mer realistisk bild av densamma än de slutna systemen någonsin förmår. De senare leder snarare osvikligt till paranoia. Till att föda den elakartade egofrenin.

Om media bestämmer sig för att inte stå på krigspropagandans (=dödsindustrins) sida, då kan det gå fort. En sådan diskussion förs. I P1 Konflikt lördagen den 13 januari 2007 kom många viktiga röster till tals, den amerikanske journalisten Dahr Jamail - som jag syndikaliserat här på bloggen sedan 2005, Daniel Ellsberg, den amerikanske fd UD-tjänstemannen som med risk för eget liv läckte dokumenten som visade att Vietnamkriget inte kunde vinnas, min vän Camilla Ingman-Fulton - som jag skrivit en artikel tillsammans med, och flera andra. Men det intressantaste för ett alternativ till media på krigspropagandans (=dödsindustrins) sida var kanske reportaget från ett seminarium om "Peace Journalism" - fredsjournalistik - med Jake Lynch, fd korrespondent för BBC och Sky News, nu chef institutionen för freds- och konfliktforskning vid universitetet i Sydney, Australien, som skrivit bok med samma titel. Här en länk till en guide för journalister, av journalister, om hur man utövar journalism i fredens tjänst. En bra resurs, om som sagt media bestämmer sig för att inte stå på krigspropagandans (=dödsindustrins) sida. Och som sagt, då kan det gå fort.

Vad är det krigsprofitörerna inte vill att vi ska komma ihåg?

När farfar Prescott Bush stoppades från att samarbeta med Adolf Hitler under andra världskriget, så skedde detta med hjälp av den "Trading With The Enemy Act" som USA införde när man gick i krig med nazi-tyskland. Jag känner väl till den, för jag begärde för några år sedan via en amerikansk adress ut en del dokument från amerikanska arkiv angående överträdelser av denna lag, begångna just av farfar Prescott Bush och andra släktingar, m.fl. personer som hjälpte Hitler. Tack vare denna lag stoppades krigsprofitörerna Bush. Visserligen tystades det hela ned i USA, och familjen Bush slapp skammen att se Prescott Bush med flera släktingar och vänner i fängelse för krigsbrott.

På samma sätt som Prescott Bush stoppades under andra världskriget från att hjälpa Hitler, på samma sätt kan dagens

svenska krigsprofitörer stoppas att hjälpa dagens Bush.

Marknadskrafterna stoppade inte "handel med fienden" under andra världskriget, och de kan inte stoppa handel med USA i dag. Det fungerar inte så, ett företag har som uppgift att generera vinst åt sina aktieägare. Det har INTE som uppgift att rädda mänskligheten från nästan säker undergång. Om marknadskrafterna fritt får verka så är det företagets uppgift att verka enligt dessa, oavsett om detta leder till mänsklighetens undergång, självskikten och den totala egennyttans yttersta konsekvens. Något annat vore att svika den uppgift de är satta att förvalta.

Det måste finnas yttre begränsningar för vad marknadskrafterna får göra. Och detta är lagstiftarens uppgift. Det behövs en svensk motsvarighet till "Trading With The Enemy Act", kanske en "handel med skurkstat lag". Ellsberg säger att det krävs en villighet att bära kostnader. Och de med mest att förlora, och med medel att pumpa ut sitt pladder genom de "den allmänna opinionen" - personer jag skrev om i början, stretar naturligtvis emot. När vi inte längre låter skrämman oss av "de onda muslimerna" (kommer ni ihåg att det för några år sedan var "de onda terroristerna?"), så kommer nästa skrämselfaktik att vara att oljan snart tar slut, så vi är tvungna att roffa åt oss vad vi behöver med vapenmakt. Det finns ännu fler skrämselfälmen på lut, man har förberett sig för "evigt krig för evig fred"... Och vad gäller oljan - det finns större reserver än vad jorden tål att vi använder. Man slutar prospektera, inte för att det saknas olja, utan för att det är mer lönsamt med brist och höjda priser. Man får sina pengar ändå, utan motsvarande kostnader för prospektering. (Se Svenska Petroleum Institutets presentation för oljekommissionen 2005-12-13.pdf (667 kB). Läs det. Det förklarar hur de kommer fram till att oljan med dagens förbrukning räcker minst i 100 år.)

Men som sagt, när varken "hemska muslimer" eller "måste roffa åt oss den sista oljan" räcker till för att skrämman oss, så finns det ett gäng till fågelskrämmor. Det är upp till oss om vi tänker låta skrämman oss av varje ny grej, eller växa upp någon gång.

Svenska makthavare har dock bevisat sig vara fullständigt impotenta

"An nescis, mi fili, quantilla prudentia mundus regatur" (=Vet du inte, min son, med hur litet förstånd världen styrs), vilket Axel Oxenstierna lär ha sagt till sin son Johan, som inför resan till Münster tvivlade på sin förmåga att förhandla för Sverige i den Westfaliska freden. Varför denna kompakta impotens och dumhet? Galopperande feighet, kanske? De svenskar som hotar det företagsmilitärindustriella komplexet har en stark tendens att hamna framför kulor eller under tunnelbanetåg. Är vi svenskar ett folk som förtjänar fegisar och dumskallar vid rodet? Hur ska vi skänka mod och mandom till våra ledare, ja, KRÄVA mod och mandom av dem? Eller vill de oss rentav illa? Jag hörde Jan Guillou i P1 på radion kommentera revirstriden mellan SÄPO och MUST, där SÄPO menar att det är ett hot mot demokratin att MUST skulle få övervaka svenskarnas Internettrafik, med att detta givetvis är nonsens från en organisation (SÄPO) som organiserar hemliga rättegångar med hemliga bevis mot "svartskallar", på kafkaliknade sätt. Jag känner igen uppgifterna, har hört var dessa skenrättegångar bedrivs, men blev ändå förvånad att det sades i radio. "Staten är inte intresserad av olika uppfattningar och intressen, den är inte öppen för alla och vill inte väl." (Stefan Villkatt, "Vem vann slaget om Göteborg?", Stockholms Fria Tidning Nr 23, årg. 6, lördag 10 juni 2006, s. 2.) Skenrättegångar och olagliga frihetsberövanden av personer för att de haft för avsikt att demonstrera mot just den globala egofrenin visar tydligt att staten skiter högaktningfullt i svenskarnas rättigheter och intressen. Hittills har vad jag kan se inget framkommit som skulle förändra den bilden. (Notera för övrigt kommentarerna på svenska Wikipedia om SÄPO:s goda samarbete med den nazityska säkerhetspolisen Gestapo under andra världskriget.)

Är vi lika impotenta och fega som våra makthavare? Det finns en sorts förnekelse som innebär att erkänna verkligheten som den är, men att inte erkänna att denna vår insikt skulle medföra något ansvar att handla. Det har sagts att vi handlar först när obehaget av att inte handla blir större än obehaget av att handla. I ett känt Paul Josef Göbbels citat förklarar han detta utmärkt väl när han först säger att en tillräckligt stor och tillräckligt ofta upprepad lögn kommer till sist att accepteras som sanning av människorna, men att denna lögn endast fungerar så länge staten kan skydda människor från de politiska, ekonomiska och/eller militära konsekvenserna av lögnen. I vår svenska verklighet skulle detta innebära att svenskarna kan tänkas acceptera lögnerna om våra "freds-styrkor" och fredsengagemang, etc, tills världens vrede vänds mot vårt eget land, och "stormakternas vapensmedja" inte längre kan gömma sig bakom dessa stormakter. Det vill säga, när krigspolitiken resulterar i att kriget kommer till Sverige, då kommer svenskarna att sluta tro på pladdret.

Är vi så passivt självbelätta?

Eller är vi så överflödade av censurernas megafoners dumma och irrationella pladder att vi förlorat förmågan till rationellt tänkande? Detta händer enligt Dr. Angela Hegarty, chef för Creedmoor rättsmedicinska centrum i Queens, N.Y., Jose Padilla, genom den behandling staten utsätter honom för. Är vi alla liksom Jose Padilla så traumatiserade att vi ej förstår vår egen situation? Har vi alla drabbats av post-traumatisk stress som berövat oss rationellt tänkande? Paul Josef Göbbels menade att det är statens absoluta rätt att övervaka utformningen av den allmänna opinionen. Tycker även du och jag det? Eller har vi medborgare rätt att tänka själva? Om vi väljer att tro censurernas megafoner för att det

Blog Export: Intelligentsians blockering, <http://blog.lege.net/>

är enklast så, för att det är tröttsamt att ta reda på saker själv, särskilt som vi då kommer till andra uppfattningar än dem vi umgås med, då gör vi samma val som vanligt folk gjorde i nazi-tyskland, och då är vi lika skyldiga till Nazismens härjningar som de, för vi är i så fall inte ett dugg annorlunda. Då kan vi faktiskt lika gärna göra hitler-hälsning allihopa, till en man som påstod just att "gör lögnen stor, gör den enkel, upprepa den ofta, och till sist kommer de att tro den". Tror vi lögnerna i dag också, eller vägrar vi äntligen följa denna urgamla pipa? (Som en annan tänkare skrev, den moderna civilisationen baseras på våld, slaveri och vackra ord...)

För de som har fått nog av egoism till döds är det dags att vägra svälja lögnerna. Att moraliskt demaskera envar som stöder dödsindustrin och censurernas megafoner. De tystnar skamset, när man ställer dem mot väggen. Som här: "From: Leif Erlingsson

Date: Mon, 24 Jan 2005 13:10:14 +0100 (MET)

To: Henrik Berggren

Cc: mediekritik@yahoogroups.com

Subject: "Fakta tränger sällan in mot våra övertygelser"

Hej Henrik.

Du ångrar antagligen redan att du i gårdagens artikel på nedre halvan av ledarsidan i DN (om Auschwitz) citerade Marcel Proust från "På spaning efter den tid som flytt" just med hans ord: "Fakta tränger sällan in mot våra övertygelser".

Som du skriver, "Det kan aldrig utgöra en ursäkt för att vända bort blicken. Men det är en stark påminnelse om att människan är utrustad med en stark förmåga att välja bort sådant som stör hennes världsbild."

Vi är många i dag som mycket starkt upplever sanningen i dessa ord. I praktiken känner vi det som att censur råder i Sverige. Det finns kanske ingen censurbyrå, men just genom så många medie-människors starka förmåga att välja bort sådant som stör deras världsbild, så har vi i praktiken censur.

Som jag skrev på mediekritik@yahoogroups.com i går: Att göra det obegripliga begripligt, det är det jag vill. Men jag vet ännu inte hur.....

Det finns så många aspekter på den verklighet som stör medie-Sveriges världsbild, och som därför väljs bort. Det är inte bara enstaka nyheter, det är nära nog samtliga nyheter som stör den etablerade världsbilden. Fakta som inte ens tillåts möta allmänheten, och därigenom störa dess övertygelser. Jag tänker inte ens börja göra en lista. Du kan surfa på några av mina inlägg på mediekritik-listan, eller börja här: [Min artikel om "Det andra valfiaskot - och den pinsamma tystnaden" från 16 januari 2005]

Det jag ser som hoppfullt är att ungdomen flyr de tryckta medierna. Ja, du läste rätt. Jag ser det som ett framtidshopp att DN och de andra stora tidningarna förlorar sina läsare.

DÄRFÖR ATT ungdomarna analyserar och tar in information. De är sina egna journalister. FÖR ATT journalisterna inte längre gör sina jobb. Jag har i dag DN, men jag ska inte förnya min prenumeration. Jag kan lika gärna följa med i nätdebatten för att märka om DN en dag skulle börja trycka även sådana sanningar som i dag i praktiken censureras.

För demokratin är det hoppfullt att dinosaurier som inte längre fyller sin funktion ersätts med mer funktionella medier. Det etablerade medier möjligen skulle kunna göra för att försöka anpassa sig är att ÄNDRA SIG. Börja skriva även obekväma sanningar. Allt som kan bevisas och som är av intresse för demokratin och för framtida debatt måste få komma i tryck.

Att t ex ägna massor av artiklar om naturkatastrofer och val-fusk i Ukraina men nästan inte skriva alls om bevisat valfusk och bevisade lagöverträdelser i samband med valet, som ändå fullständigt ignorerades, i det som ska gälla för "världens bästa demokrati" är oförsvarbart. Det är inte just ditt fel.

En av dina kollegor förklarade för ett par månader sedan att nyheten inte var intressant.

Det är alltid lättare att kritisera de nyheter som faktiskt skrivs, än de som aldrig skrivs. Men de senare är långt allvarigare för demokratin. Du har kollegor som bestämmer vad det är intressant för läsarna att känna till av verkligheten. Det är det journalism handlar om, men det måste göras med urskiljning. Att så ej sker, gör att mitt framtidshopp står till ungdomen, som flyr etablerade medier!

Fred, Frihet och Rättvisa inte bara i retoriken. Det vill jag ha. För att återupprätta dessa värden måste det obegripliga som hotar detta göras begripligt för alla. Se sista länken nedan [här] för några tankar jag har haft om dessa hot. Eller titta på denna teckning som jag har gjort, för att illustrera: <http://uscrisis.lege.net/perfectstorm/>

Mvh

Leif Erlingsson"Givetvis inget svar.

Och alternativet till 'sparka på den som ligger' - ideologierna? Att vi samarbetar! Dr. Mohammad Yunus, Nobels fredspris 2006, kritiserar Bush. Vägen tillbaka heter samarbete. Inte tävlan och inte konkurrens. (Tack, Jan Viklund, som sände denna klokskap just när jag höll på att avsluta denna text.) På något sätt tror jag att vanligt folk är de friska, och de som är friska har ett gemensamt ansvar för de sjuka, att hjälpa även de sjuka att bli friska. Och sjukan sitter i själva samhällskroppen. Det är vi ute i denna kropp som måste hjälpa det 'centrala nervsystemet' att bli friskt!

Ang. uttrycket "censurens megafoner", det är inte jag som myntat det. Den som myntade det har även formulerat "Yttrandefrihet utan yttrandemöjlighet är av litet värde". Vi kan ju skriva vad vi vill, men "censurens megafoner" överröstar och flyttar bort uppmärksamheten från dessa 'röster i öknen'. Jag skulle även vilja tipsa om Chomskys begrepp "commissars". Dessa "commissars" har smutskastningen som sin mest elementära moraliska princip, kan vi läsa i kapitel 5, del 4 av "Noam Chomsky: A Life of Dissent" av Robert F. Barsky. De har även kallats "den parasiterande apparatchismen", från apparatchik, som är ett annat ord för regimagent ("apparaten"). Man skulle kanske på svenska hellre tala om "systemagent". Agent för systemet. Jag blir själv ibland kontaktad av sådana aspiranter på posten som generalsekreterare för Medelmåttornas riksförbund. Det stör dem att alla inte är som dem...

Leif Erlingsson
2007-01-21

Tillägg: Den kapitalistiska cellbildningen bör man hålla ögonen på. Epidemin av elakartad egofreni kommer inte ur intet.

Andra bloggar om: Censurens megafoner, den allmänna opinionen, konspirationsteorier, media, krigspropaganda, fredsjournalistik, benämningmakten, egofreni, egoism, sociala fantasisystem, objektivismen, förnekelse, nyliberalismen, ideologier, företagsmilitärindustriella komplexet, Daniel Ellsberg, Irak, irakiska inrikesministeriets dödspatruller, USA, Bush, samarbete

2007-01-24: Jag fann en relaterad och mycket intressant bloggartikel på Moderna Myter: Vakna SvD och DN, ni har blivit maktens megafoner. Tack Per Welander, för denna utmärkta text.

Inlagd av Leif Erlingsson i Media, Rättsstaten, Förnekelse, Propaganda, Konspirationsteorier, Gemensam berättelse / myt, Sociala fantasisystem, Fred, Manipulation, Fångar i systemet, Krigspropaganda, Irak, Dödsskvadroner, Politik, Övervakningssamhället, Buggning, USA, Indoktrinering & hjärntvätt, Egofreni kl 23:23